

Prezydent Miasta Wrocław

Urząd Miejski Wrocławia

Pl. Nowy Targ 1-8

50-141 Wrocław

PP/102 2804

WYDZIAŁ PRAWO

17-03-2014

00046610/2014

**WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI W TRYBIE ART. 10
USTAWY O SWOBODZIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZE**

I. Dane wnioskodawcy

1. Firma przedsiębiorcy:
2. Siedziba przedsiębiorcy:
3. Adres do korespondencji

4. Numer NIP:
5. Numer KRS:

II. Kwestie formalne

1. Niniejszy wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie określonym w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2013 r., poz. 672 z późn. zm., dalej jako „u.s.d.g.”), dotyczy wykładni przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez (dalej jako „Bank”) daniny publicznej w postaci opłaty skarbowej.
2. Pojęcie „daniny publicznej”, użyte w art. 10 ust. 1 u.s.d.g. należy interpretować przez pryzmat art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.). Daniny publiczne to zatem podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu

terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. W tym kontekście nie powinno ulegać najmniejszej wątpliwości, że opłata skarbową jest daniną publiczną w rozumieniu art. 10 ust. 1 u.s.d.g.

3. Stosownie do treści art. 10 ust. 1 u.s.d.g. wniosek o wydanie pisemnej interpretacji przedsiębiorca składa do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej. Zgodnie zaś z art. 12 pkt. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2012 r., poz. 1282 z późn. zm., dalej jako „**Ustawa**”), organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta, właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu.
4. W niniejszej sprawie wniosek skierowano do Prezydenta Miasta Wrocławia, jako do organu właściwego w sprawach opłaty skarbowej od pełnomocnictw składanych za pośrednictwem organów rentowych bądź do sądów mających swoją siedzibę na terenie miasta Wrocławia.

III. Wyczerpujący opis stanu faktycznego

1. Bank prowadzi szereg rachunków bankowych, na które przekazywane są świadczenia z ubezpieczeń społecznych, w tym świadczenia emerytalne i rentowe.
2. Zgodnie z art. 101 pkt. 2) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm., dalej jako „**ustawa emerytalna**”) prawo do świadczeń emerytalno-rentowych ustaje wraz ze śmiercią osoby uprawnionej.
3. Niekiedy jednak, z uwagi na brak informacji o zgodnie świadczeniobiorcy, organy rentowe, przekazują na rachunki prowadzone przez Bank świadczenia także za okresy przypadające po śmierci. Takie świadczenia są kwalifikowane są jako nienależnie pobrane w rozumieniu art. 138 ust. 2 i 3 ustawy emerytalnej.
4. Obowiązujący obecnie art. 138a ustawy emerytalnej nakłada na banki obowiązek zwrotu organom rentowym kwot świadczeń przekazanych za miesiące następujące po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć świadczeniobiorcy. Zwrotu dokonuje się na wniosek organu rentowego.
5. Bank po otrzymaniu wezwania organu rentowego wystosowanego w trybie art. 138a ustawy emerytalnej, wskazuje osoby, na rzecz których zostały zadysponowane środki pochodzące z nienależnego świadczenia. Powołuje się przy tym na art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2012 r., poz. 1376 z późn. zm., dalej jako „**Prawo bankowe**”). Zgodnie z tym przepisem, bank jest zwolniony z obowiązku wypłacenia organowi rentowemu kwot przekazanych na rachunki bankowe za okres po śmierci posiadacza rachunku, wskazanych

we wniosku organu rentowego, jeżeli przed otrzymaniem tego wniosku bank dokonał z tych rachunków wypłat innym uprawnionym osobom, które to wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub w części. Dla zwolnienia się z tego obowiązku bank w terminie 30 dni od otrzymania wniosku musi poinformować o tym ten organ, wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłatę (art. 55 ust. 3 Prawa bankowego).

6. W niektórych sytuacjach organy rentowe kwestionują to, że osoby wskazane przez Bank w trybie art. 55 ust. 3 Prawa bankowego były osobami „uprawnionymi” i w drodze decyzji administracyjnej zobowiązuje Bank do zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń przekazanych na rachunek prowadzony przez Bank. W takich przypadkach Bank, reprezentowany przez radców prawnych, wnosi często odwołanie od decyzji w tym przedmiocie. Do odwołań w tego typu sprawach, wnoszonych za pośrednictwem organu rentowego, dołączane są odpisy lub oryginały pełnomocnictw udzielonych radcom prawnym, którzy reprezentują Bank.
7. Ponadto Bank jest często wzywany do udziału w charakterze zainteresowanego w postępowaniu sądowym zainicjowanym odwołaniem od decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnego pobranego świadczenia, wniesionego przez osoby, które Bank wskazał w trybie art. 55 ust. 3 Prawa bankowego. W takich przypadkach odpisy lub oryginały pełnomocnictw dla radców prawnych reprezentujących Bank są dołączane do pism składanych bezpośrednio do sądu.

IV. Sformułowanie wątpliwości interpretacyjnej i własne stanowisko Wnioskodawcy w sprawie.

1. Na tle zarysowanego powyżej stanu faktycznego powstaje pytanie, czy złożenie dokumentu pełnomocnictwa do reprezentowania Banku w sprawie zainicjowanej odwołaniem od decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia podlega opłacie skarbowej. Chodzi przy tym zarówno o sprawy zainicjowane odwołaniem wniesionym przez Bank, jak i przez inne osoby,
2. W ocenie Banku, złożenie dokumentu pełnomocnictwa w sprawie zainicjowanej odwołaniem od decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie podlega opłacie skarbowej na podstawie art. 2 ust. 1 lit b) Ustawy. Dotyczy to zarówno pełnomocnictw dołączanych do odwołań wnoszonych za pośrednictwem organów rentowych, jak i do pism składanych bezpośrednio do sądu.

V. Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) Ustawy, nie podlega opłacie skarbowej złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii m.in. w sprawach

ubezpieczenia społecznego. Dla zastosowania omawianego zwolnienia znaczenie ma zatem to, czy sprawa, w której składane jest pełnomocnictwo jest „sprawą zabezpieczenia społecznego”.

2. W ocenie Banku sprawa zainicjowana odwołaniem od decyzji zobowiązujących do zwrotu świadczeń emerytalno-rentowych przekazanych na rachunek bankowy za miesiące następujące po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć świadczeniobiorcy, jest sprawą ubezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit b) Ustawy.
3. Powołany przepis należy rozpatrywać łącznie z art. 1 ust. 1 pkt. 2) Ustawy, który reguluje przedmiotowy zakres opłaty skarbowej. Ten ostatni przewiduje bowiem konieczność uiszczenia opłaty skarbowej za złożenie „dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (...) w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym”. Z kolei określenie „postępowanie sądowe”, użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej należy pojmować w sposób szeroki, zgodnie z zakresem tego pojęcia określonym w art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014 r., poz. 101, dalej jako „k.p.c.”) – zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r., I SA/GI 192/08 (publ. portal orzeczeń sądów administracyjnych).
4. W tym kontekście, pojęcie „sprawy ubezpieczenia społecznego” w postępowaniu sądowym powinno być interpretowane przez pryzmat art. 476 § 2 k.p.c. Brak jest bowiem argumentów pozwalających na stwierdzenie, że pojęcie „postępowanie sądowe” należy interpretować w sposób określony w przepisach k.p.c., natomiast pojęcie „sprawa ubezpieczenia społecznego” już nie. Byłoby to nielogiczne i sprzeczne z podstawowymi dyrektywami interpretacji przepisów prawa.
5. Mając powyższe na uwadze, należy zauważyć, iż zgodnie z art. 476 § 2 k.p.c., przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych, dotyczących: ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia rodzinnego, emerytur i rent, innych świadczeń w sprawach należących do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także odszkodowań przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji lub Służbie Więziennej.
6. Zdaniem wnioskodawcy, skoro w omawianej kategorii spraw organ rentowy wydaje decyzję zobowiązującą do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia emerytalno-rentowego, to niewątpliwie decyzje te dotyczą emerytur i rent w rozumieniu 476 § 2 pkt. 2 k.p.c. Sprawy zainicjowane odwołaniem od tego typu decyzji są zatem „sprawami z zakresu ubezpieczenia społecznego” w rozumieniu art. 476 § 2 k.p.c. a tym samym – jak wskazano powyżej – w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit b) Ustawy.
7. W podobnym tonie wypowiada się zresztą orzecznictwo. Przykładowo w uchwale z dnia 19 lutego 2008 r., II UZP 7/07 (OSNP 2008, nr 13-14, poz. 197), Sąd Najwyższy orzekł, że sprawa

o zwrot nienależnie pobranego zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego jest sprawą z zakresu zabezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 476 § 2 k.s.h. (por. też wyrok SA w Łodzi z dnia 4 października 1995 r., III AUr 493/95, OSA 1995, nr 9, poz. 71). Oczywiście w niniejszej sprawie chodzi o zupełnie inne świadczenie z ubezpieczenia społecznego. Niemniej jednak brak jest argumentów jurystycznych pozwalających na stwierdzenie, że o kwalifikacji danej sprawy decyduje li tylko rodzaj świadczenia z ubezpieczenia.

8. Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, iż sprawy inicjowane wniesieniem przez Bank lub inne osoby odwołań od decyzji organów rentowych zobowiązujących do zwrotu świadczenia przekazanego na rachunek banku za okres po śmierci świadczeniobiorcy są sprawami ubezpieczeń społecznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) Ustawy. **W konsekwencji, w ocenie Banku, pełnomocnictwa dołączane do wspomnianych odwołań bądź pism składanych w tychże postępowaniach nie podlegają opłacie skarbowej.**

Mając powyższe na uwadze, wnoszę o wydanie pisemnej interpretacji.

<)
-

Załączniki:

- 1) odpis pełnomocnictwa głównego i oryginał pełnomocnictwa substytucyjnego;
- 2) dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz opłaty od wniosku.

Wrocław, 05. 05.2014r.

WPO-KP.310.6.2014.KD

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art.14j §1,art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r Ordynacja Podatkowa (Dz.U. z 3 lipca 2012r,poz.749 z późn. zm.) w związku z art.12 ustawy z dnia 16 listopada 2006r o opłacie skarbowej, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 marca 2014r dotyczącego wydania interpretacji w trybie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006r o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2012r poz.1282 z późn. zm.),

organ podatkowy

uznaje stanowisko strony w przedstawionym stanie prawnym **za prawidłowe** stwierdzając, że złożenie dokumentu pełnomocnictwa do reprezentowania Banku w sprawie zainicjowanej odwołaniem od decyzji zobowiązu-

Wydział Podatków i Opłat
ul. Wojciecha Bogusławskiego 8,10; 50-031 Wrocław
tel. +48 717 77 81 39
fax +48 717 77 77 44
wpo@um.wroc.pl
www.wroclaw.pl

jącej do zwrotu świadczenia przekazanego na rachunek banku za okres po śmierci świadczeniobiorcy jest sprawą ubezpieczenia społecznego i nie podlega opłacie skarbowej na mocy art.2 ust.1 lit.b ustawy o opłacie skarbowej. Dotyczy to zarówno pełnomocnictw dołączanych do odwołań wnoszonych za pośrednictwem organów rentowych, jak i do pism składanych bezpośrednio do sądu.

UZASADNIENIE

W dniu 14 marca 2014r do organu podatkowego wpłynął wniosek z siedzibą przy ul. reprezentowanej przez radcę prawnego

, o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie stosowania przepisów ustawy o opłacie skarbowej.

Wnioskodawca złożył wniosek o wydanie interpretacji powołując się na art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2013r, poz.672 z późn. zm.).Natomiast art. 10a ust.4 tejże ustawy stanowi, iż zasady i tryb udzielania interpretacji przepisów prawa podatkowego reguluje ustawa z dnia 29 sierpnia 1997r Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012r,poz.749,z późn. zm.).Ponadto Sąd Najwyższy w Postanowieniu o sygn. akt II UK 33/11 z dnia 5 października 2011r orzekł, iż „jeśli wniosek o interpretację odnosi się do należności, do których ma zastosowanie Ordynacja Podatkowa, jest on rozpatrywany na podstawie przepisów tego aktu, natomiast- a contrario- jeśli wniosek dotyczy innych należności, wówczas podlega rozpoznaniu według przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej...”.

Dlatego też wniosek złożony na podstawie art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przez Pełnomocnika firmy, został rozpatrzony przez organ podatkowy w trybie przepisów zawartych w Ordynacji podatkowej.

Z opisu stanu faktycznego wynika, iż Bank prowadzi szereg rachunków bankowych, na które przekazywane są świadczenia z ubezpieczeń społecznych, w tym świadczenia emerytalne i rentowe.

Zgodnie z art.101 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r poz.1440 z późn. zm.) prawo do świadczeń emerytalno-rentowych ustaje wraz ze śmiercią osoby uprawnionej.

Niekiedy jednak, z uwagi na brak informacji o zgonie świadczeniobiorcy, organy rentowe przekazują na rachunki prowadzone przez bank świadczenia także za okresy przypadające po śmierci. Takie świadczenia kwalifikowane są jako nienależne pobrane w rozumieniu art.138 ust.2 i ust.3 ww ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Obowiązujący obecnie art. 138a wymienionej ustawy nakłada na banki obowiązek zwrotu organom rentowym kwot świadczeń przekazanych za miesiące następujące po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć świadczeniobiorcy. Zwrotu dokonuje się na wniosek organu rentowego.

Bank po otrzymaniu wezwania organu rentowego wystosowanego w trybie art.138a ustawy emerytalnej, wskazuje osoby, na rzecz których zostały zadysponowane środki pochodzące z nienależnego świadczenia. Powołuje

się przy tym na art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r.Prawo Bankowe (Dz.U. z 2012r.,poz. 1376 z późn. zm.).Zgodnie z tym przepisem, bank jest zwolniony z obowiązku wypłacenia organowi rentowemu kwot przekazanych na rachunki bankowe za okres po śmierci posiadacza rachunku, wskazanych we wniosku organu rentowego, jeżeli przed otrzymaniem tego wniosku bank dokonał z tych rachunków wypłat innym uprawnionym osobom, które to wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub w części. Dla zwolnienia się z tego obowiązku bank w terminie 30 dni od otrzymania wniosku musi poinformować o tym ten organ, wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłatę.

W niektórych sytuacjach organy rentowe kwestionują to, że osoby wskazane przez Bank w trybie art. 55 ust.3 Prawa bankowego były osobami „uprawnionymi” i w drodze decyzji administracyjnej zobowiązują Bank do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń przekazanych na rachunek prowadzony przez Bank. W takich przypadkach Bank reprezentowany przez radców prawnych, wnosi często odwołanie od decyzji w tym przedmiocie.

Do odwołań w tego typu sprawach, wnoszonych za pośrednictwem organu rentowego, dołączane są odpisy lub oryginały pełnomocnictw udzielonych radcom prawnym reprezentującym Bank.

Ponadto Bank jest często wzywany do udziału w charakterze zainteresowanego w postępowaniu sądowym zainicjowanym odwołaniem od decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, wniesionego przez osoby, które Bank wskazał w trybie art.55 ust.3 Prawa bankowego. W takich przypadkach odpisy lub oryginały pełnomocnictw dla radców prawnych reprezentujących Bank są dołączane do pism składanych bezpośrednio do sądu.

W świetle przedstawionego stanu faktycznego powstała wątpliwość, czy złożenie dokumentu pełnomocnictwa do reprezentowania Banku w sprawie zainicjowanej odwołaniem od decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia podlega opłacie skarbowej? Dotyczy to zarówno spraw zainicjowanych odwołaniem wniesionym przez Bank, jak i przez inne osoby.

Zdaniem wnioskodawcy, złożenie dokumentu pełnomocnictwa w sprawie zainicjowanej odwołaniem od decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie podlega opłacie skarbowej na podstawie art.2 ust.1 pkt 1 lit.b ustawy o opłacie skarbowej. Dotyczy to zarówno pełnomocnictw dołączanych do odwołań wnoszonych za pośrednictwem organów rentowych, jak i do pism składanych bezpośrednio do sądu.

Po dokonaniu analizy obowiązujących przepisów prawa i orzecznictwa sądowego, tutejszy organ podatkowy uznaje stanowisko wnioskodawcy w zakresie przedstawionych zdarzeń za prawidłowe.

W art. 2 ust.1 ustawy o opłacie skarbowej wymieniono czynności wyłącznie spod opodatkowania opłatą skarbową oraz określono kategorie spraw, do których można zastosować wyłączenia od obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej. Pojęcie „sprawa” ma charakter ogólny. Wyłączeniu będą podlegać wszystkie sprawy, dla których materialnoprawna podstawa rozstrzygnięcia mieści się w kategoriach wymienionych w tym przepisie.

Zgodnie z art. 2 ust.1 pkt 1 lit.b u.o.s., *nie podlega opłacie skarbowej złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach m.in. ubezpieczenia społecznego.* A zatem, aby móc skorzystać z powyższego wyłączenia należy

wykazać, iż sprawa której dotyczy składane pełnomocnictwo, jest sprawą z zakresu ubezpieczenia społecznego.

Niewątpliwie sprawa tocząca się wskutek odwołania od decyzji organu emerytalno-rentowego, zobowiązująca Bank do zwrotu kwot nienależnych świadczeń przekazanych na rachunek prowadzony przez bank, za miesiące następujące po śmierci świadczeniobiorcy jest sprawą z zakresu administracji publicznej i dotyczącą ubezpieczenia społecznego w rozumieniu art.2 ust.1 pkt 1 lit.b ustawy o opłacie skarbowej.

W ocenie organu również złożenie pełnomocnictwa przez radców prawnych reprezentujących Bank w postępowaniu sądowym zainicjowanym odwołaniem od decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnego świadczenia, wniesionego przez osoby, które Bank wskazał w trybie art.55 ust.3 Prawa bankowego dołączanych do pism składanych bezpośrednio do sądu nie podlega opłacie skarbowej w rozumieniu art.2 ust 1 pkt 1 lit. b ustawy o opłacie skarbowej.

Zdaniem organu określenie ustawodawcy „sprawy ubezpieczenia społecznego” w postępowaniu sądowym należy rozumieć w szerokim zakresie i interpretować je zgodnie z zapisem zawartym w art.476 § 2k.p.c.

Taki sposób rozumienia tego zapisu potwierdza linia orzecznictwa- przykładowo: wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16 września 2008r,I S.A. /GI 192/08. W tym stanie rzeczy należy uznać, iż sprawy inicjowane wniesieniem przez Bank lub inne osoby odwołań od decyzji organów rentowych zobowiązujących do zwrotu świadczenia przekazanego na rachunek banku za okres po śmierci świadczeniobiorcy są sprawami ubezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 2 ust 1 pkt 1 lit. b u.o.s..

A zatem pełnomocnictwa dołączane do odwołań bądź pism składanych w tych postępowaniach nie podlegają opłacie skarbowej w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 1 lit.b ustawy o opłacie skarbowej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu podatkowego –w terminie 14 dni od dnia doręczenia interpretacji – do usunięcia naruszenia prawa(art.52 §3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi -Dz.U. z 2012r,poz. 270 z póź.zm.).

Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania, za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia(art.53 §1 i art.54 §1 cytowanej wyżej ustawy).

Z up. Prezydenta

Irene Matysiak
Dyrektor Wydziału Podatków i Opat
-2-